

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 7. De quinta specie Irregularitatis ex defectu Sacramenti, seu
digamia,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

litis promoueri, distinct. 81. cap. Tantus. Quantum vero tempus satis sit ad eam terminandam, taxari debet per Episcopum; in posterius, non obstante obligatione promoueri debet, inquit memorata glossa, nisi manifestum sit ipsum de dolo teneri: quo casu Episcopus eum repellere deberet: sicut quemlibet criminolium, & infamem, 6. q. 1. cap. Infames.

CAPVT VII.

De quinta specie Irregularitatis ex defectu natalium.

S Y M M A R I V M.

- 67 Irregularis est quisquis ex legitimo matrimonio natus non est.
- 68 Regula iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitime.
- 69 De legitimatione filii spurii per subsequens parentum matrimonium legitimum.
- 70 Factus legitimus per consequens parentum matrimonium habitus est, ut ad seculares, sic & ad Ecclesiasticas dignitates.
- 71 Nec eget dispensatione ut susceptos Ordines exerceat, vel ad superiores ascendat.
- 72 Legitimation per potestatem secularem non facit illegitimum ad Ordines habitum.
- 73 In hac irregularitate quatenus Papa, & quatenus Episcopus dispensat.
- 74 Illegitimus a Papa dispensatus absolute ad Ordines, & beneficia Ecclesiastica, non est eo ipso ad seculares dignitates.
- 75 De legitimatione facta per Papam cum aliqua determinatione.
- 76 Is qui existimatur ex legitimo matrimonio natus, sed non est: an censeri debeat irregularis.
- 77 Filii infidelium conuersorum, & filii fidelium expositi, quatenus sint irregulares.
- 78 De eo qui bona fide existimat se legitimum, & a matre illegitimus asseritur.
- 79 De hereticis, & eorum credentibus, receptatoribus, defensoribus, fautoribus, ac ipsorum filius quatenus sint irregulares.

EX defectu natalium irregularis est omnis illegitimus, seu non procreatus ex legitima vxore: qui ex cap. Nisi cum pudem. De renuntiatione, §. Personæ: vel est manzetus, natus ex scorto, seu meretrice: sic dictus voce Hebraica significante alienum: eo quod ignotam habeat originem, ob matrem pluribus prostitutam: vel est nothus ex adulterio natus, commisso ab vxorato cum soluta: vel est filius naturalis, natus ex concubina domi retenta à viro soluto, qui cum ea tempore concepti vel nati foetus contrahere potuit ex glossa ad cap. Per venerabilem, verbo, Naturalibus, Qui filij sint legitimi: vel denique est spurcius natus ex coitu damnato, seu quod puniunt legibus: ut ex stupro, rapto, sacrilegio, incestu, aut ex semina coniugata. Quibus irregularitas imponitur per cap. 1. De filiis presbyterorum: quo præcipitur quidem tantum, ne talis aliquis, nisi religiosus factus sit, ad sacros Ordines promoueat: sed ex cap. 1. eodem tit. in 6. patet etiam à minoribus arceri.

Ratio autem cur sicut per leges ciuiles ab honoribus secularibus; ita & per Ecclesiasticas ab Ordinibus, & dignitatibus Ecclesiasticis illegitimus arceatur est, quod si in eisdem privilegiis quibus legitimus frueretur, nullo discrimine matrimonium à fornicatione separaretur ex corrupto hominum iudicio: nec filij ab imitatione sceleris parentum reuocarentur. Procedit vero istud in occulte illegitimis, etiam illis qui publice pro legitimis habentur ex Sylu. verbo, Irregularitas, quæ est. 20. & Nauar. in Enchir. cap. 23. num. 69. & cap. 27. num. 201. Nonnulla autem notare oportet. Primum est, sequentes regulas dari iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitimo.

Prima est, si duo contraxerint per verba de presenti, eorumque alter ante consummationem matrimonij ingrediatur religionem, & profiteatur: si postea commiscean-

tur, proles que inde nascetur, legitima erit, quia per emissionem professionis, dissolutum omnino fuit matrimonium, ex Concil. Trid. sess. 24. can. 6.

Secunda est, Si post consummationem in matrimonij alter coniugum altero contradicere, vel ignorare, religionem ingressus, in ea profiteatur: (aliam rationem ille casus adulterij intelliges in seq. lib. num. 326.) quia non est solutum matrimonium, & professus cogitur redire ad coniugem, ei que debitum coniugale reddere, ex cap. Quiddam, & cap. Placet, De conuersione coniugatorum, proles inde suscepta, legitima est.

Tertia est, Si mulier viro ad religionem transeuntē consentiat, postmodum non valens se continere, potest repetere virum, & uti matrimoniali copula, ex cap. De conuersi, coniug. Vnde proles que inde nascetur, erit legitima. Secus autem foret, si ipsa religionem esset ingressa, vel si suspecta non esset, saltim continentiam vouisset iuxta cap. Cum sis, & cap. Significauit, De conuersi, coniug. (præsertim si Episcopi consensus, & decretum de separatione accessisset) quia illicita plane tunc esset copula, ex ea que nasceretur partu, non legitimus. De qua re potest videri idem Sanchez lib. 7. De matrim. dispur. 33.

Quarta est, Si matrimonium contractum sit per verba de presenti, & ante consummationem vit fiat Subdiaconus, siue consentiente, siue dissentiente vxore, quia matrimonium inde non dirimitur, vxor potest cogere virum suum Subdiaconum ad consummationem matrimonij: Ita definitur in Extrauag. Ioannis 22. quæ incipit, Antiqua concertationis (vbi quoque talis, matrimonio etiam soluto, sit inhabilis ad Ordines suscepti executionem, & superioris susceptionem, ac beneficij, vel officij Ecclesiastici adeptionem) ideoque partus, qui ex ea copula, quam lex Ecclesiastica admittit, nascetur, censetur legitimus: irregularis tamen, iuxta cap. Literas, De filiis Presbyt. ut Sanchez quoque habet in seq. lib. 9. dispur. 38. num. 7. Illegitimus vero erit, si cum mulieris consensu interuenisset separatio, qualis antea descripta est.

Secundum quod notare oportet, est: eum qui natus est illegitimus, legitimum fieri per sequens matrimonium inter patrem, & matrem ipsius, ex cap. 1. & cap. Tanta, Qui filij sint legitimi. Quod quidem procedit etiam si non contingat ipsum matrimonium consummari: quia matrimonium non consummatum, vere est matrimonium.

Aduerte autem primo ex Syluest. in verbo, Legitimus, quæ est. 8. & Couar. in Epitome 4. Decretal. p. 2. cap. 8. §. 2. num. 1. ad hoc tanquam conditionem necessariam requiri, ut quando talis filius concipitur vel nascitur, nec vterque, nec alteruter parentum habeat impedimentum aliquod, propter quod inter ipsos matrimonium nequeat valide contrahi: ut v. g. si nec consanguinei sint, vel affines in gradibus prohibitis: nec vterque, aut alteruter sit coniugatus, aut solempne castitatis votum emisit, vel sacro Ordine initiatus sit. Si enim adsit aliquod eiusmodi impedimentum, si quis ante procreatus, etiam post matrimonium legitimum inter ipsos parentes habito impedimento contractum, manet illegitimus, iuxta cit. cap. Tanta. Itaque si quis liber ab impedimentis contrahendi matrimonij, per plures annos mulierem coniugatam cognouerit ante, & post mortem mariti ipsius, ex ea que filios susceperit, per matrimonium cum ipsa tandem contractum, filij suscepti post mortem prioris mariti, sunt legitimi: sed suscepti ante eandem mortem, manent illegitimi: nisi excuset ignorantia inuincibilis, qua alter ignorauit alterius impedimentum dirimens matrimonium: ut v. g. qua mulier ignorauit eum cui commiscebatur habere vxorem, vel contra. Facit enim talis ignorantia ut eiusmodi impedimentum non obstat quominus ob legitime contractum postea inter parentes matrimonium, filius habeatur legitimus. Pro quo habetur textus satis expressus in cap. Ex tenore, Qui filij sint legitimi: vbi glossa id notat, & Couar. sequitur in Epitome 4. Decretalium cap. 8. §. 2. numer. 16.

Aduerte secundo, si quo tempore infans concipitur, nullum sit inter parentes ipsius impedimentum matrimonij contrahendi: interueniens postea impedimentum

(vt exempli gratia transitus ad alienas nuptias) siue ante, siue post natiuitatem interueniat, non impedire quin per matrimonium inter eosdem parentes, postea tandem legitime contractum, idem infans legitimus efficiatur. Ita post Ioan. Andream statuit Panormit. ad cit. cap. Tanta, num. 3.

70. Aduerte tertio, cum qui per sequens matrimonium inter parentes efficitur legitimus, reddi habilem non solum ad successionem hereditariam, & ad seculares dignitates: sed etiam ad omnem Ordinem, & dignitatem Ecclesiasticam. Quia, vt argumentatur glossa ad cap. Innotuit, verbo, Coniugata, De electione, & ad memoratum cap. Tanta, verbo, Legitimi, matrimonium sequens, omnia precedencia purgat: ita vt ante illud natus ex contrahentibus, habendus sit legitimus post illud, ex eodem cap. Tanta: adeoque possit sine dispensatione promoueri tanquam legitimus: praesertim cum nec parentes eam legitimacionem impedire, nec filius eidem renuntiare possit, prout notat Couar. loco cit. num. 12. Neque in eo excipiendam esse dignitatem Episcopalem, idem haberi in sequenti num. 24. Pro quo facit quod in re fauorabili nihil sit quod cogat vt ea restrictione: praesertim cum ius decernat ralem tanquam legitimum habendum esse: neque sit praesudicium vllum si vt ad omnes alios actus, ita & ad Episcopatum is habilis esse teneatur.

71. Aduerte quarto, probabile esse illegitimum qui sine dispensatione ad aliquem Ordinem promotus est, antequam parentes ipsius matrimonio inter se coniungerentur: posse post initium tale matrimonium, per quod factus est legitimus, Ordinem susceptum exercere, & ad altiorem ascendere sine dispensatione. Namq; per illam suspensionem Ordinis, non incurrit in nouam irregularitatem: sed tantum suspensionem ab executione suscepti. Atque illa cui subiicitur ex defectu natalium purgata est omnino persequens matrimonium, per quod vere effectus est legitimus. Quia igitur nulla ei superest irregularitas, nulla opus habet dispensatione. Cessat pariter suspensio secuta ex illa ordinatione: nam cessat effectus cessante ipsius causa. Ideoque sicut ordinatus ante aetatem, hoc ipso quod aetas debita aduenit, potest sine dispensatione exercere susceptos Ordines: ita & is qui adhuc illegitimus, ordinatus est, potest praedicto modo factus legitimus, in susceptis Ordinibus sine dispensatione ministrare: nisi forte praesumpserit exercere Ordinem susceptum iuxta antedicta num. 61.

72. Tertium quod notandum occurrit est: Ex eo, quod aliquis auctoritate legis civilis, vel Principis secularis, qui ad id potestatem habeat (vt habere censentur Reges, & Principes, qui non agnoscunt superiorem temporalem, iuxta cap. Per venerabilem, Qui filij sunt legitimi) ex illegitimo factus sit legitimus, non habere vt possit ad Ordines sine dispensatione promoueri. Ratio est, quam S. Anton. 3. par. tit. 28. cap. 4. §. 1. in fine attingit, quod potestas secularis determinata sit ad res seculares, ideoque non extendat se ad Ordines, & dignitates Ecclesiasticas: ne quidem indirecte, cum id quod minus est, vt seculare, non trahat secum id quod maius est, vt spiritale. Sicut igitur talis legitimatio quoad secularia, id est, quoad dignitates, & successiones seculares tantum habet locum in teris subiectis potestati Principis legitimantis, sic ea determinata est ad sola secularia: neque se extendit ad Ordines, & dignitates Ecclesiasticas, quae seculari potestati non subsunt. In quam sententiam plura videri possunt apud Couar. in cit. cap. 8. §. 8.

73. Quartum est (De quo ad 3. par. Suarez tomo 5. disput. 50. sect. 5.) illegitimum posse Ecclesiastica auctoritate Papae, vel Episcopi, ita legitimum effici, vt ad Ordines perinde idoneus sit, ac si natus esset ex legitimo matrimonio: vt quoad Papam habetur expresse in cap. Per venerabilem, ante memorato, vbi id probatur: quia sedes Apostolica aliquos non nunquam legitimauit ad omnes actus Ecclesiasticos, & dignitates etiam Episcopales. Quoad Episcopum vero, aduerte quod cum possit cum illegitimo (quocumque intelligit, quia ius indefinite loquitur) dispensare tantum ad Ordines minores, & ad beneficia non cura-

De ex cap. 1. De filiis presbyterorum, in 6. legitimacionem per eum factam simpliciter quoad actus spirituales, valere tantum (vbi que tamen ex Sylu. verbo, Legitimus, quest. 7. sub initium) ad minores Ordines, & beneficia non habentia annexam curam animarum; vt glossa ibidem, verbo Beneficium, interpretatur, addens non posse Episcopum cum talibus dispensare ad personatus, & dignitates: a quibus acceptis sine dispensatione Sedis Apostolicae, remouentur, iuxta cap. vltimum, De filiis Presbyterorum; adde neque posse ad Canonicatum in Ecclesia Cathedrali. Etenim quia talis Canonicatus annexum habet Ordinem sacrum, ex Concil. Trident. in sess. 24. cap. 12. De reformat. Episcopus sicut non potest cum illegitimo dispensare ad sacrum Ordinem: ita nec potest ad talem Canonicatum.

Legitimatio vero facta simpliciter a Papa, qui cum quocumque illegitimo ad quemcumque Ordinem, & dignitatem Ecclesiasticam (ex cit. capitulo Per venerabilem) dispensare potest: valet ad omnes Ordines, & dignitates Ecclesiasticas: quia sicut simpliciter restitutus, ad omnia restituitur; sic simpliciter legitimatus, intelligi debet legitimatus ad omnia ad quae legitimantis potestas se extendit, quando legitimando nihil excepit, & potuit excepisse: praesertim cum in beneficiis plenissima interpretatio sit adhibenda, ex cap. Quia circa, De priuilegiis. Verum tamen quia priuilegia non intelliguntur concedi cum praesudicio alterius, nisi ipsa id expresse ferant, ex cap. Pastoralis, eodem tit. Syluester bene monet, restrictionem talis legitimacionis faciendam esse ad ea quae nulli praesudicant.

Si quaeras, An qui a Summo Pontifice ad Ordines, & ad beneficia legitimi declarantur, censentur etiam idonei ad dignitates seculares. Respondetur, quod etiam videantur censendi idonei: quia qui potest maius, potest & minus: tamen ex cap. Per venerabilem, Qui filij sunt legitimi, constat id proprie pertinere ad principes seculares, extra partim onium D. Petri. In eo enim cap. Pontifex iubet, vt quod attinet ad haereditatem, Index secularis definit, sine quis legitimus, an non: deinde se in partim onio D. Petri dicit auctoritatem habere efficiendi quoscumque legitimus ad qualicumque beneficia: tam secularia scilicet, quam Ecclesiastica: quia in illo est Princeps temporalis supremus.

De legitimacione facta a Papa cum aliqua determinatione, sufficit annotare ex Panormit. ad cap. Literas, De filiis Presbyterorum, num. 6. Eam quae facta est cum dispensatione ad suscipiendum certum Ordinem, vt v. g. diaconatum, non includere Ordinem superiorem illo, vt presbyteratum: sed solos inferiores, vt Subdiaconatum, & minores ordines; Dispensatio enim est materia odiosa, vt ipse vulnus legis, ideoque stricte interpretanda. Quo eodem argumento confirmatur quod habet Couar. in Epitome quarti Decretalium par. 2. cap. 8. §. 8. num. 5. illatione quinta: illegitimum dispensatum ad sacerdotium, manere in habilem ad beneficium curatum. Confirmantur & alia: vt dispensatione ad omnes Ordines non dispensari ad beneficia, vel Ecclesiasticas dignitates: & dispensationem ad Ecclesiasticas dignitates, non includere Episcopatum. Videat qui volet Syluest. Beneficium, 3. quest. 7. & aliquot sequentibus, & Tabienam eodem verbo, 2. quest. 16. cum aliquot sequentibus. De eo autem quod vt dispensatione, & legitimacione tolli potest haec irregularitas: sic possit ingressu religionis per cap. 1. De filiis presbyterorum, videri potest praecedens numerus 18. itemque Suarez tomo 5. disput. 50. sect. 5. §. Tertius modus.

Quintum quod oportet notare est: Eum qui non est natus ex vero matrimonio censendum esse legitimum, si id ipsum matrimonium (etsi reuera non sit) existimetur validum ex errore facti. Patet ex cap. 2. & cap. Perlatum est, Qui filij sunt legitimi. Exemplum est: mulier probabiliter existimans maritum mortuum cum adhuc viuat, alium accipiat permissione Iudicis: filij ex illo suscepti censentur legitimi. Sed auerte quod cum tali errore conditiones debere concurrere, iuxta cap. vltimum, De clandestina deponatione: & communem Doctorum sententiam

ut habet Couar. in memorato cap. 8. §. 1. num. 2. Altera est, ut matrimonium publice, & non clandestine celebratum sit: altera, ut coniuges contrahant bona fide, id est, nesciant huiusmodi impedimentum. Quamquam satis est, ut adteruter nesciant, iuxta cap. Ex tenore, & cap. Peruenit, qui filij sint legitimi.

Idem iudicandum est, si positus his conditionibus matrimonium inualidum, existimetur validum ex errore iuris: dummodo error sit iustus, & probabilis: ita ut bonam fidem producat: prout fit in dubia iuris decisione, de qua est controuersia inter Doctores: quorum alij hanc, alij aliam diuersam opinionem profiteantur: quod etiam in citato §. 1. habet Couar. num. 9. Ex quo in precedentibus num. 5. 6. & 7. adde in hoc casu filios censeri legitimos; non tantum eos qui generati sunt ante factam questionem de validitate matrimonij, sed eos etiam, qui postea generantur lite contestata: siue concipiuntur ante latam sententiam, siue pendente: post latam sententiam, pendente termino decem dierum: qui a iure, per cap. Non solum, de appellationibus, in 6. datur ad appellandum: siue etiam pendente appellatione a sententia lata contra matrimonium ipsum. Eadem habet, & confirmat Maiolus lib. 1. cap. 5.

Sextum est: Cum matrimonium inter infideles, siue paganos siue Iudeos contractum, ualuit iuxta propriam ipsorum legem, etiam si inualidum fuerit iure Canonico: si tales coniuges ad Christi fidem conuertantur, filios ex eiusmodi matrimonio natos, legitimos esse: ex cap. ultimo, qui filij sint legitimi: neque matrimonium illud asumptra fide dirimitur ex cap. De infidelibus, De consanguinitate, & affinitate. Istud quoque obseruat Couar. initio cit. §. primi.

Septimum est: Expositos, quando parentes ipsorum ignorantur, tutius esse haberi pro illegitimis; quia quantumuis legitimi interdum exponantur ob parentum egestatem, vel ignauiam: id tamen non est ita frequens in eis, ac in illegitimis, qui saepe a parentibus exponuntur ad uitandam turpitudinis infamiam. Quamquam tamen probabile est, ordinatos bona fide (cum in dubia melior sit possidentis conditio) posse citra dispensationem exercere Ordinem susceptum: ut notat Couar. ad Clemen. Si furiosus, De homicidio 1. par. in initio num. 9. Et confirmatur ex eo, quod ipsos esse expositos nihil obstat eis, iuxta cap. vnicum, De infantibus, & languidis expositis. Sed negandum non est, quia & tutius sit dispensatione a petere: qua dare potest Episcopus, & qui non praesumitur probabiliter illegitimus, ut docet Suarez in citata disput. 50. sect. 4. num. 4. hac maxime ratione nixus, quod in eo casu, sicut & in alijs nonnullis, auctoritas Praelati cum opinione probabilis, sufficiat ad pacandam conscientiam.

Octauum est: Si is qui natus est in matrimonio legitimo, & se legitimum bona fide putat, a matre audiat se illegitimum esse, non teneri simpliciter dicenti credere, ut notant D. Anton. 3. parte tit. 28. cap. 4. paulo ante §. 1. Sylu. verbo, illegitimus, num. 2. & Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 201. Neque enim in re tanti momenti tenetur, imo non debet permittere se ob leues suspiciones detrahi de sua bona fide, siue promouendus ad Ordines, siue iam promotus. Adferenti vero matri rationes tam multas, & tam probabiles ut sufficiant ad faciendam certam fidem, tenetur credere, & plane se pro illegitimo gerere, ex D. Anton. ibidem. Quod si tales adferat quae tantummodo faciant filium dubium, an legitimus sit; is non debet quidem promoueri ad Ordines sine dispensatione: quia in dubijs paratior est sequenda: neque promotus exercere actum Ordinis (si conscientia motu intimo propendat ad credendum matri asserenti se illegitimum esse) donec ad cautelam obtinuerit dispensationem: quia non licet contra conscientiam agere. Attamen si nullo interiori conscientiae motu ad credendum propendat: imo legitimum se esse credat; nec abstinere, nec dispensationem petere tenetur: ut ex Panormit. ad cap. 1. De filiis presbyterorum, & ex Summistanum communi sententia refert Maiolus lib. 1. cap. 7. ubi addit eum dubium esse de iure an quis illegitimus sit, ipsum & a suscipiendis Ordinibus, & a susceptis exercendis debere abstinere, donec difficultas sit decisa.

Nonum est: Ad hanc speciem irregularitatis posse reduci eam, cuius meminit Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 205. & quae haereticis, ac credentibus, receptatoribus, defensoribus, & fautoribus eorumdem: ac filijs ipsorum, filiorumque filijs imponitur, per cap. Quicumque, §. Haeretici, De haereticis in 6. Quod aduerte intelligendum esse de filijs in paterna linea quoad i. & 2. gradum: & in materna, quoad primum tantum: itemque de parentibus, qui tales mortui sint, nam si ante mortem reconciliati fuerint Ecclesiae, neque filij, neque nepotes ipsorum promoueri prohibentur: quod utrumque habetur ex cap. Statutum felicitis, eodem tit. & libro. Obijcientibus autem, quod in illis capitulis sermo sit tantum de beneficiis, & officiis Ecclesiasticis. Respondendum est, id quidem verum esse: sed quia in eo maior ratio est Ordinis, quam illorum prohibendorum talibus personis, eo ipso quod ea excluduntur a beneficiis, & officiis, merito intelliguntur ab Ordinibus exclusae. Quamquam tamen existunt Henricus in lib. 14. cap. 5. §. 4. quod si occulta fuerit haeresis aut in natione infecta pater decesserit in publica haeresi absque nota infamiae; non videatur filius Catholicus fieri irregularis. Id quod Satyrus, in lib. 6. Theauri casuum confit. cap. 10. num. 4. approbat. Quae opinio, non caret probabilitate: ut licet colligere ex dicendis in sequenti nu. 193. versu Quamquam.

CAPVT VIII.

De sexta specie irregularitatis, ex defectu sacramenti, seu digamia.

SVMMARIVM.

- 80 Irregularitas contrahitur ex digamia.
- 81 Tribus modis potest quis digamus esse, re, interpretatione, & similitudine: & quis re, ac quis interpretatione digamus dicatur.
- 82 Non est irregularis, qui ducit extra matrimonium corruptam, non ab alio, quam a se.
- 83 Est irregularis qui et si virginem duxerit, eam tamen in adulterium lapsam carnaliter cognouit.
- 84 Irregularis est quisquis dum duabus contrahit, etiam si alterum, aut utrumque matrimonium sit inualidum: sicut & qui cum serua, aut cum mima.
- 85 Duo requisiti ad bigamiam ut inducat irregularitatem: vnde nonnulla inferuntur.
- 86 Ratio cur quis fiat irregularis, contrahens cum corrupta, non item si ipse corruptus.
- 87 Quis dicatur similitudine digamus.
- 88 Nec laicus, nec minoribus tantum Ordinis initiatus, obnoxius est tali irregularitati.
- 89 Cum digamiae, aut interpretatione, solus Papa dispensat.
- 90 Cum digamiae similitudine potest nonnumquam Episcopus dispensare, etiam ad maiores Ordines.

DIGAMIAM efficitur hominem irregularem, habetur ex cap. 3. prioris ad Timoth. per ea verba, Oporet Episcopum ineprehensibilem esse, vnius uxoris virum: & ex distin. 34. cap. 1. recipimus, cap. Si quis viduam, & cap. Lector. Item ex titulo De bigamis non ordinandis cap. 1. 2. & 3. ita ut sine dispensatione, ne quidem ad Ordines minores promoueri possit, nisi necessitas exigat, iuxta cap. Si Subdiaconus, eadem distin. 34. & Concil. Trident. sess. 23. cap. 17. De reform. Nec item possit alicuius Ordinis actum exercere. Imo priuatur omni priuilegio Clericali, etque sub anathemate tonsura, & habitus clericalis prohibetur, in cap. vnico De bigamis in sexto. Cuius irregularitatis imponenda, redduntur haec causa. Prima & reciproca ex cap. Acutius, distin. 26. & ex cap. Debitum, De bigamis: quod his coniugatus non possit apte significare vniorem Domini nostri Iesu Christi cum Ecclesia vnica, & sancta sponsa sua. Altera ex cap. Proposisti, distin. 82. quod bigamia sit signum incontinentiae. Postrema ex cap. Vna, distin. 26. quod ad castitatem persuadendam adimat auctoritatem: quodque excellentia Sacramenti Ordinis mereatur, ut bigamus ab eo aiceatur.

80.